

Miljø- og Fødevareministeriet
Fødevarestyrelsen
Dyrevelfærd og Veterinærmedicin

22. september 2016

Høringsvar til nye bekendtgørelser om sundhedsrådgivningsaftaler for svine- og kvægbesætninger, j.nr. 2016-15-31-00219

Økologisk Landsforening har gennemgået det udsendte høringsmateriale.

Foreningen forholder sig til det som en samlet pakke.

Økologisk Landsforening kan *ikke* bakke op om, at de nuværende to Basisaftaler i form af staldskoler og tværfaglig rådgivning erstattes med det fremlagte.

Det fremgår af høringsbrevet, at forslagene er udarbejdet i samarbejde med relevante brancheaktører. Det er dog ikke helt korrekt.

De økologiske landmænds repræsentanter har *ikke* været involveret i udarbejdelsen af forslag til ændring af sundhedsrådgivningsaftalerne. På trods af, at det er forventeligt jævnfør historien bag Basisaftalerne og endnu mere, når det anføres, at de relevante brancheaktører har været involveret

Basisaftalerne er oprindeligt udviklet af repræsentanter for de økologiske landmænd, da de havde særlig interesse for disse. De blev udviklet, fordi de økologiske producenter også gerne ville have sundhedsrådgivningsaftaler, men de skulle bygge på og understøtte de principper og regler, der ligger til grund for det økologiske system¹. Det alternative tilbud fra myndighederne dengang var, at økologerne kunne fritages for OSR. Der blev fra myndighedernes side i øvrigt lagt vægt på, at der skulle anvendes en incitamentstruktur. Med incitamentstrukturen som bagvedliggende princip, så er det væsentligt at finde en løsning, som erhvervet finder fagligt interessant.

¹ Betragtning (17) Økologisk husdyrbrug bør overholde høje dyrevelfærdsnormer og opfylde dyrs artsspecifikke adfærdsbehov, mens forvaltningen af dyrenes sundhed bør være baseret på sygdomsforebyggelse. I den forbindelse bør der især lægges vægt på opstaldningsforholdene, husdyrbrugsmetoderne og belægningsgraden. Endvidere bør der ved udvælgelsen af racer tages hensyn til dyrenes evne til at tilpasse sig til lokale forhold.

Artikel 14 e), i

Sygdomsforebyggelse skal bygge på udvælgelse af racer og linjer, opdrætsmetoder, højkvalitetsfoder og motion, en passende belægningsgrad og opstaldning under tilstrækkeligt gode og hygiejniske forhold.

Økologisk Landsforening mener derfor ikke, at tiden er klar til at afvikle Basisaftalerne i deres nuværende form. Økologisk Landsforening stiller sig dog positiv over for en drøftelse af, om de to Basisaftaler fungerer som tilsigtet, og om der er behov for justeringer. Det kunne være en indsats under Veterinærforlig III. Det vil i den sammenhæng være naturligt at undersøge, om der med fordel kan laves et øko tilvalgsmodul enten i supplement til Basisaftalerne eller som erstatning for Basisaftalerne, der bygger på principperne for sygdomsforebyggelse i økologien og de begrænsninger, som økologer har via det økologiske regelsæt i forhold til at håndtere veterinærmedicin.

Økologisk Landsforening mener også, at det er helt rigtigt at smelte egenkontrol for velfærd sammen med sundhedsrådgivningsaftalerne, således at egenkontrollen handler om de for den givne bedrifts relevante indsatsområder. Dyr med god velfærd er sunde dyr.

Den bedste velfærd og sundhed nås i et samspil mellem alle tre aktører landmand, konsulent og dyrlæge, og der er vigtig viden og erfaringer, der kan sættes i spil mellem landmænd. Det er det, der sker i staldskoler understøttet af konsulent og dyrlæge samt i den tværfaglige sundhedsrådgivning, hvor landmand, konsulent og dyrlæge sammen skal gennemgå besætningen og aftale indsatspunkter.

Ovenstående er den grundlæggende mangel, når Basisaftaler reduceres til to dyrlægebesøg med en velfærdsvurdering på det ene besøg. Der er behov for at give konsulenter og landmand en tydeligere placering i bekendtgørelsen, så dyrlægen ikke er hele omdrejningspunktet, og der skal lægges op til at involvere den viden, som landbrugets konsulenter, og andre landmænd besidder.

Det er i øvrigt meget relevant at bemærke, at Økologisk Landsforening mange gange har givet udtryk for, at der er et problem med, at dyrlægerne kører tværfaglig sundhedsrådgivning uden inddragelse af konsulenterne, og dermed ikke lever op til kravene for denne form for Basisaftale. Der er meget lille tilfredshed med den Tværfaglige Sundhedsrådgivning, der hvor dyrlægerne ikke involverer konsulenten, fordi rådgivningen ikke får den værdi, den skal have, når alle tre kompetencer ikke arbejder sammen. Det bliver blot endnu et dyrlægebesøg, oveni købet et pålagt dyrlægebesøg. Og den form for tværfaglig sundhedsrådgivning har stor lighed med forslaget til Basisaftalen, som den er skrevet ind i udkastet til bekendtgørelserne.

Økologisk Landsforening har som skrevet mange gange og helt tilbage i 2010 efter møder med Fødevarestyrelsen fremsat konkrete forslag til, hvordan bekendtgørelsesteksten kunne justeres for at imødegå dette problem. Vi kan kun indstille, at Fødevarestyrelsen tager disse forslag i betragtning, som er formuleret med assistance fra Fødevarestyrelsen. Vi blev også stillet i udsigt, at de skulle komme med i efterfølgende ændringer, det undlod styrelsen blot at gøre.

Det handler om, at det er den besætningsansvarlige og ikke dyrlægen, der gøres ansvarlig for, at der bliver udtrykt nøgletal. Det betyder at det er muligt for den besætningsansvarlige at bede konsulenten om at trække nøgletallene forud for rådgivningsbesøget, hvilket giver mening, da de muligvis allerede forefindes i bedriftens sagsmapper hos konsulenten. Der bør endvidere være krav om, at både konsulent, dyrlæge og landmand underskriver besøgsrapporten. Med disse ændringer, så vil det ikke være muligt at gennemføre den tværfaglige rådgivning uden inddragelse af konsulenten.

Samtidigt med, at Økologisk Landsforening ikke kan bakke op om det fremlagte forslag vedrørende Basisaftalerne, så skal det også bemærkes, at foreningen ikke kan støtte, at der indføres krav om flere dyrlægebesøg, som følge af den foranstående bekendtgørelsesændring. Ændringen i krav til antal

dyrlægebesøg må indgå i den samlede vurdering af behov for tilpasning af Basisaftalerne som redegjort for i dette svar. Det vil sige, det er vigtigt at den eksisterende udformning af Basisaftaler opretholdes indtil den har været evalueret med de relevante brancheaktører, og der evt. er enighed om at foreslå justeringer. Det vil ikke være en acceptabel løsning at lade det femlagte udkast fsva. Basisaftale træde i kraft for efterfølgende at ændre Basisaftalerne efter evalueringen med de relevante brancheaktører. De nuværende Basisaftaler skal fortsætte ind til evalueringen er gennemført, og der foreligger et nyt beslutningsgrundlag.

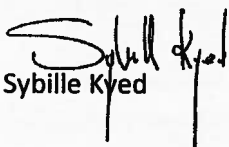
Vedlagt er en kort præsentation af foreningens ønsker til, hvordan den nuværende egenkontrol for velfærd og de nuværende Basisaftaler skal spille sammen. Når velfærdsvurderinger træder i stedet for egenkontrol, så skal velfærdsvurderingerne indarbejdes uden at udløse krav om flere besøg, og sådan at de indgår i udpegningen af bedriftens indsatspunkter.

Til opsummering:

Basisaftalerne er en model, som erhvervet selv har designet. Der er ikke noget ønske om at afvikle modellen, men der er interesse for at drøfte og evaluere den og på den baggrund eventuelt foretage justeringer, og der er et stærkt ønske om at få et samspil mellem egenkontrol for velfærd/velfærdsvurderinger og Basisaftalerne for derigennem at få endnu større effekt. Der er endvidere en interesse i at se på, om landbrugskonsulenter kan lave velfærdskontrol. Det er der stor erfaring med i dag, og det forekommer relevant at åbne for en sådan løsning.

De nuværende regler bør ikke ændres, uden at der er lavet en ordentlig vurdering sammen med de relevante brancheaktører af, hvad der er mest hensigtsmæssigt, hvis vi skal fremme sundhed- og velfærd på økologiske bedrifter. Vi ser dog gerne, at den nuværende egenkontrol med velfærd bortfalder med det samme og erstattes med en løsning, hvor egenkontrollen kommer til at bestå af en implementering og opfølgning på aftalte indsatsområder, hvor anvendelsen af velfærdsvurderinger kan indgå som grundlag for udpegning af indsatsområder.

Med venlig hilsen

Sybille Kyed

Bilag til høringssvar til j.nr. 2016-15-31-00219 - udkast til bekendtgørelser om sundhedsrådgivning for svinebesætninger, kvægbesætninger og minkfarme m.v.

Indstilling til ændringen af egenkontrol for velfærd, der skal styrke effekten af Basisaftalerne

Hvis egenkontrollen for velfærd/ fremover velfærdsvurderinger skal være et aktiv målt i forhold til at forbedre velfærden på bedrifterne og være en rimelig byrdepålæggelse af landbrugerne, så skal den spille direkte sammen med sundhedsrådgivningen i Basisaftalerne. Egenkontrolbesøgene/Velfærdsvurderingen skal ikke indeholde ekstra dyrlægebesøg for bedrifter med Basisaftale. Indholdet af dyrlægebesøget skal tilrettelægges, så det retter sig mod vurdering af sundhed og velfærd, og så det inddrager allerede udpegede indsatsområder og opfølgningen på disse.

Bedrifter med staldskole

Bedrifter med staldskole skal have ét besøg i relation til egenkontrol for velfærd som tidsmæssigt lægges midt mellem to staldskolebesøg. Derved opnås, at besøget vedr. egenkontrol for velfærd kan fungere som en opfølgning på de indsatsområder, som landmanden har udpeget under staldskolebesøget. Dyrlægerne har dog selvfølgelig mulighed for at udpege/anbefale andre indsatsområder, hvis disse findes mere relevante. Egenkontrolbesøget kan være sammenfaldende med det lovpligtige årlige dyrlægebesøg.

Bedrifter med Tværfaglig sundhedsrådgivning

Når det drejer sig om bedrifter med tværfaglig sundhedsrådgivning, så skal det nødvendigvis være muligt at gennemføre egenkontrolbesøget i forbindelse med de tværfaglige sundhedsrådgivningsbesøg, idet egenkontrolbesøget blandt andet bruges til at følge op på, om landmanden har løftet sine udpegede indsatsområder, og dette vil være et naturligt fokus punkt i vurderingen af bedriften og behovet for fremadrettede tiltag.

Det anses i forhold til formålet med egenkontrol for velfærd, dvs. at sikre velfærd og herunder forebygge behandlingsbehov som en fordel, at landmandens kvægbrugskonsulent også deltager på mødet. Det vil ligeledes kunne være tilfældet, hvis det gennemføres i forbindelse med den tværfaglige rådgivning.

Att. Helle Kjær Nielsen
Miljø- og Fødevareministeriet
Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33
2600 Glostrup

26. september 2016

Vedr. høring over udkast til bekendtgørelser om sundhedsrådgivning for svinebesætninger, kvægbesætninger og minkfarme m.v.

Det Dyreetiske Råd har modtaget en henvendelse fra Fødevarestyrelsen dateret d. 29. august 2016 vedr. høring over udkast til bekendtgørelser om sundhedsrådgivning for svinebesætninger, kvægbesætninger og minkfarme m.v. (J.nr.: 2016-15-31-00219). Det Dyreetiske Råd har alene fokuseret på de i høringsbrevet omtalte ændringer og har i forlængelse heraf følgende bemærkninger til materialet.

Vedr. ophævelse af egenkontrol, ophævelse af krav om tværfaglig rådgivning og erstatning af dette med en mere målrettet dyrevelfærdsindsats.

Det Dyreetiske Råd kan som udgangspunkt tilslutte sig det overordnede formål – at der skal være en målrettet dyrevelfærdsindsats. For at opnå dette er der imidlertid behov for reelle tiltag vedr. dyrevelfærd, og Rådet har svært ved at se, hvordan den fjernede egenkontrol og audit, samt den fjernede henvisning til tværfaglig rådgivning, i det vedlagte materiale er blevet erstattet af en mere målrettet dyrevelfærdsindsats.

For det første er det afgørende, at problemer i relation til dyrevelfærd identificeres. Dette kan kræve jævnlige observationer i hverdagen, hvilket naturligvis kan udføres uden kravet om egenkontrol, men det fremgår ikke af materialet, hvordan den løbende overvågning af dyrevelfærd sikres. Selv om dyrene tilses dagligt, er det ikke sikkert, at de nødvendige velfærdsparametre observeres, fx pga. tidspres eller pga. tilvænning til at se på u hensigtsmæssige forhold. Dernæst kan opgaven med at vurdere dyrevelfærd, identificere indsatsområder og udarbejde handlingsplaner kræve kompetencer, der ligger ud over den typiske landmands- og dyrlægeuddannelse, fx i relation til dyrs adfærdsmæssige behov. Det Dyreetiske Råd er derfor stærkt betænkeligt ved, at den nævnte mulighed for at indgå aftale om tværfaglig sundhedsrådgivning bortfalder. Rådet mener, at dette fortsat bør fremhæves som en mulighed, gerne for alle besætninger, og at det bør være et krav for besætninger hvor der konstateres problemer, der kræver specialviden at håndtere.

Det Dyreetiske Råds bekymringer understøttes af, at der i materialet alene synes at være fokus på de sundhedsmæssige aspekter af dyrevelfærd. Dyrevelfærd er imidlertid ikke kun et spørgsmål om sundhed, og Rådet mener, at der også skal opmærksomhed på dyrenes adfærdsmæssige behov, hvis der skal være tale om rådgivning vedr. dyrevelfærd.

Rådet peger i forlængelse heraf på eksemplerne i Bilag 2, pkt. 2, til Bekendtgørelserne om sundhedsrådgivningsaftaler for svin og kvæg, samt i vejledningerne. Eksemplerne er primært rettet mod parametre, der afspejler produktion og sundhed, og som derfor må antages at blive observeret ved en generel gennemgang af sundhedsstatus. Eksemplerne bør i stedet have fokus på parametre, der rækker ud over almindelige sundhedsobservationer for at bidrage til, at velfærd ud over sundhed indfanges ved gennemgangen af besætningen.

I Bilag 2, pkt. 2, til Bekendtgørelserne om sundhedsrådgivningsaftaler for svin og kvæg, bør vurderingen af fejl og mangler af betydning for dyrevelfærd i besætningen derfor også specifikt nævne adfærd. Tilsvarende bør vejledningernes eksempler på velfærdsparametre, der skal bruges til at identificere indsatsområder for dyrevelfærd rettes mod tegn på adfærdsforstyrrelser.

Vedr. fjernelse af en øvre tidsgrænse for anvendelse af receptpligtige lægemidler til den besætningsansvarliges behandling af besætningsdiagnoser i kvægbesætninger.

Det Dyreetiske Råd bemærker, at der i materialet stilles krav om forskellige former for registrering og opfølgning på medicinanvendelsen i besætningerne. Rådet er imidlertid betænkeligt ved muligheden for at fjerne den øvre tidsgrænse, og hvilke konsekvenser dette kan have i forhold til opfølgningen. Rådet mener, at der ved anvendelse af receptpligtige lægemidler altid bør være krav om, at dyrlægen følger op med jævne mellemrum, så det sikres, at behandlingen forsat er korrekt og nødvendig. Rådet peger på, at et behandlingsbehov, der nærmer sig en permanent tilstand, kan være tegn på, at der er behov for andre tiltag.

Med venlig hilsen,

Stine B. Christiansen
Sekretariatsleder

Fødevarestyrelsen
Hkni@fvst.dk
cc: 15@fvst.dk,

Fredericia den 27-09-2016

Høring over udkast til bekendtgørelser om sundhedsrådgivning for svinebesætninger, kvægbesætninger og minkfarme m.v. j.nr. 2016-15-31-00219

Danske Svineproducenters bemærkninger:

Danske Svineproducenter takker for muligheden for at afgive høringssvar på ovenstående bekendtgørelse og har følgende kommentarer:

Generelt

Danske Svineproducenter har kun få bemærkninger til udkastet til bekendtgørelser om sundhedsrådgivning for svinebesætninger, kvægbesætninger og minkfarme.

Konkrete bemærkninger til lovforslaget

I § 20 stk. 5 og § 35 stk. 7 står der anført, at dyrlægen skal registrere beskrevne indsatsområder for dyrevelfærd på www.vetreg.dk.

Vi mener ikke, at en central registrering af selve indsatsområderne og eventuelle handlingsplaner ude på bedrifterne står mål med administrationsomkostningerne forbundet hermed, som udgøres af dyrlægeomkostninger af gård og offentlige omkostninger.

Det bør være tilstrækkeligt, at landmanden og dyrlægen kan vise dokumentation for indsatsområder og eventuelt handleplaner i forbindelse med et kontrolbesøg.

Med venlig hilsen

Nicolaj Nørgaard
Direktør, Landsforeningen af Danske Svineproducenter

DANSKE SVINEPRODUCENTER
Karetmagervej 9, 7000 Fredericia
Tel: 7025 8070 Fax: 7025 8170
CVR nr. 2420 2372

e-mail: info@danskesvineproducenter.dk. Hjemmeside: www.danskesvineproducenter.dk

27. september 2016
Dok. Nr. D16-204638

Vedr. høring over udkast til bekendtgørelser om sundhedsrådgivning for svinebesætninger, kvægbesætninger og minkfarme m.v.

Dyrenes Beskyttelse har følgende bemærkninger til høringen over en række bekendtgørelser om sundhedsrådgivning (J.nr.: 2016-15-31-00219):

Vedr. ophævelse af egenkontrol og audit og dertil knyttede mekanismer:

Som meddelt i tidligere høringer finder Dyrenes Beskyttelse det på den ene side fornuftigt, at der sker en målrettet indsats for dyrevelfærd i besætningerne, men at dette ikke må ske på bekostning af det løbende tjek af overholdelsen af gældende lovgivning om dyrevelfærd.

Den gældende lovgivning om dyrevelfærd er baseret på omfattende evidens om dyrs behov. Regelsættet er forholdsvis omfattende, hvilket skyldes, at dyrs behov ofte tilsidesættes af produktionsøkonomiske eller praktiske årsager. På denne baggrund finder Dyrenes Beskyttelse, at en fuldkommen fjernelse af egenkontrol og audit er kritisabel, da denne hidtil har tjent til fastholdelse af de gældende regler.

Dyrenes Beskyttelse så gerne, at der blev foretaget en fokuseret indsats på udvalgte dyrevelfærdsproblemer i besætningerne kombineret med den jævnlige gennemgang af eksisterende lovgivning som egenkontrollen og branchekoderne lagde op til. Herved øges chancen for, at minimumsregler til beskyttelse af dyr holdes i erindring.

Dyrenes Beskyttelse er bekymret for, at der med den fokuserede indsats lægges op til, at besætningens dyrlæge og producenten fremover udvælger de områder der ønskes fokus på – samtidig med at det løbende tjek af lovgivningen gennem egenkontrol og audit fjernes. Hvor lovgivningen også omfatter dyrs adfærdsmæssige behov og andre behov, der ikke nødvendigvis er et økonomisk incitament til at tilgodese, så vil den fremtidige fremgangsmåde formentlig føre til primært fokus på velfærdsproblemer af produktionsøkonomisk betydning. Også selvom andre velfærdsproblemer måtte være af større betydning for dyrene.

Videnskabelige undersøgelser ved Århus Universitet såvel som Københavns Universitet har således dokumenteret et fokus på dyrs funktion (fx sundhed/sygdom) indenfor erhvervet, fremfor en mere bred tilgang, hvor også de adfærdsmæssige behov hos dyrene har vægt.

http://curis.ku.dk/ws/files/44214003/FOI_rapport_215.pdf

<http://pure.au.dk/portal/files/99220023/DCArapport072.pdf>

Vedr. lempelse i medicinanvendelse i kvægbesætninger

Dyrenes Beskyttelse kan ikke støtte lempelser i kvægbesætningers adgang til medicinanvendelse. Tværtimod finder Dyrenes Beskyttelse, at medicinanvendelse i landbruget i højere grad skal basere sig på dyrlægers ekspertise, og at landbruget i højere grad skal indrettes med henblik på at holde dyr raske af naturlig vej.

I denne sammenhæng skal det bemærkes, at Dyrenes Beskyttelse finder det bekymrende, at antibiotikaforbruget i kvægbruget er for opadgående.

Med venlig hilsen

Britta Riis, direktør

Birgitte Damm, chefkonsulent

Fødevestyrelsen
Att: Helle Kjær Nielsen
hkni@fvst.dk; 15@fvst.dk

Landbrug & Fødevarer FmbA

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Bemærkninger til høring over udkast til bekendtgørelser om sundhedsrådgivning for svinebesætninger, kvægbesætninger og minkfarme.

L&F vil gerne sige tak for muligheden for at afgive høringssvar over udkast til bekendtgørelser om sundhedsrådgivning for svinebesætninger, kvægbesætninger og minkfarme. Vi finder det meget positivt, at flere af de aftalte elementer i Veterinærförlig II hermed bliver udmøntet. Særligt glæder vi os over, at de aftalte tilpasninger i sundhedsrådgivningsaftalerne for kvæg, målrettet egenkontrol for dyrevelfærd og indførelse af krav om smittebeskyttelse nu implementeres i sundhedsrådgivningsaftalerne.

Vi har følgende konkrete kommentarer til høringen:

Generelle kommentarer

- I bekendtgørelse nr. 1329 af 30/11/2010 om smittebeskyttelse i besætninger med kvæg og svin, der ophæves med indførelsen nye sundhedsrådgivningsaftaler fremgår det af § 11 stk. 2, at store besætninger ikke må modtage dyr fra samlesteder. L&F vil anmode om, at denne bestemmelse videreføres i sundhedsrådgivningsaftalerne for at begrænse risikoen for udbrud af sygdomme fra svin, der kommer fra samlesteder. Det er et afgørende element i at sikre en høj smittebeskyttelse i danske besætninger.
- I bekendtgørelserne for sundhedsrådgivning for svin og kvæg lægges der op til en forenkling af basisaftalen, så kravene om tværfaglig rådgivning og staldskole erstattes af 2 årlige rådgivningsbesøg. Vi anerkender behovet for at se på alternative modeller for sundhedsrådgivning til bl.a. den økologiske produktion, men der er behov for en grundigere analyse af alternative modeller inden der foretages ændringer på dette område. Derfor skal vi anmode om, at denne ændring ikke gennemføres på nuværende tidspunkt.

Udkast til bekendtgørelsen om sundhedsrådgivning for kvægbesætninger:

- I § 6 stk. 3 og 5 står der anført krav til registrering i DMS Dyreregistrering for henholdsvis den besætningsansvarlige og dyrlægen. Vi anmoder om, at der indføres større fleksibilitet med hensyn til disse krav, der i højere grad tager hensyn til eventuel ferie, sygdom mv. Konkret ønsker vi, at for såvel den besætningsansvarlige som dyrlægen skal registreringen ske indenfor 7 dage, så der hermed udvises den nødvendige fleksibilitet. Tilsvarende ændring vil skulle gennemføres i udkast til bekendtgørelse om dyreejeres anvendelse af lægemidler til dyr og udkast til bekendtgørelse om dyrlægers anvendelse og ordinerings af lægemidler til dyr.
- I § 21 stk. 5 og § 27 stk. 3 står der anført, at dyrlægen skal registrere beskrevne indsatsområder for dyrevelfærd på www.vetreg.dk. Vi mener ikke, at det er nødvendigt at selve indsatsområderne og eventuelle handlingsplaner fremgår af et register, men at det er tilstrækkeligt, at landmanden og dyrlægen kan fremvise disse i forbindelse med et kontrolbesøg. Hvis FVST har et behov for indsigt i, at kravet udmøntes, kan det f.eks. ske ved et

Landbrug & Fødevarer er erhvervsorganisation for landbruget, fødevarer- og agroindustrien. Med en eksport på over 156 milliarder kroner årligt og med 169.000 beskæftigede repræsenterer vi et af Danmarks vigtigste eksport erhverv.

Ved at nytænke og synliggøre erhvervets bidrag til samfundet sikrer vi vores medlemmer en stærk placering i Danmark og globalt.

afkrydsningssystem i Vetreg, hvor dyrlægen kan krydse af, hvorvidt der er udpeget indsatsområder i besætningen eller om der ikke har været behov for at udpege indsatsområder.

- I Bilag 5A 1 står der anført, at der skal foretages en klinisk gennemgang af kvæg, som er omfattet af en besætningsdiagnose og behandlet siden sidste besøg. Vi vil anmode om, at denne formulering ændres til, at der stilles krav om en evaluering af kvæg, der er omfattet af en besætningsdiagnose. En gennemgang af kvæg, der er omfattet af en besætningsdiagnose kan ske på forskellige vis, fx ved en gennemgang af relevante data eller ved at observere dyrene for at vurdere effekten af behandlingen. En klinisk gennemgang skal kun ske, hvor det er veterinærfagligt relevant, f.eks. hvor behandlingen ikke har virket.

Udkast til vejledningen om sundhedsrådgivningen for kvægbesætninger

- I vejledningen på side 5 bør gyldigheden af mælkeprøveundersøgelser til brug for goldbehandling af køer ændres fra 35 dage til 42 dage. De 42 dage harmonerer med PCR undersøgelser ved hver kontrollering (11 om året), samt ved prøver udtaget i besætninger med modul 1 aftaler, hvor besøgsintervallet er 42 dage.

Udkast til bekendtgørelsen om sundhedsrådgivning for svinebesætninger:

- I § 20 stk. 5 og § 35 stk. 7 står der anført, at dyrlægen skal registrere beskrevne indsatsområder for dyrevelfærd på www.vetreg.dk. Vi mener ikke, at det er nødvendigt at selve indsatsområderne og eventuelle handlingsplaner fremgår af et register, men at det er tilstrækkeligt, at landmanden og dyrlægen kan fremvise disse i forbindelse med et kontrolbesøg. Hvis FVST har et behov for indsigt i, at kravet udmøntes, kan det f.eks. ske ved et afkrydsningssystem i Vetreg, hvor dyrlægen kan krydse af hvorvidt der er udpeget indsatsområder i besætningen eller om der ikke har været behov for at udpege indsatsområder.

Udkast til vejledning om sundhedsrådgivning for svinebesætninger:

- På side 14 henvises der til bilag 3, afsnit A i forbindelse med krav til forrum. Der bør henvises til bilag 3, B i stedet.
- Ligeledes henvises der på side 14 til bilag 3, B vedr. zoonotisk smittebeskyttelsesplan. Der bør henvises til bilag 3, C i stedet.

Vi har ikke kommentarer til udkast til sundhedsrådgivningsaftale for minkbesætninger.

Med venlig hilsen

Trine Vig Tamstorf
Chefkonsulent

Team Veterinær & Økologi

D +4533394470
M +4530178872
E tvt@lf.dk

Miljø- og Fødevareministeriet
Fødevarestyrelsen

Ref. Dyrevelfærd og Veterinærmedicin
/HKNI

26. september 2016
ITM/16-02731

Jeres Journal nr. FVST j. nr.: 2016-15-31-00219

Den Danske Dyrlægeforenings kommentarer til høring over udkast til bekendtgørelser om sundhedsrådgivning for svinebesætninger, kvægbesætninger og minkfarme m.v.

Nedenfor kommentarer til hver af de seks bekendtgørelser samt de to vejledninger.

Bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger

Den Danske Dyrlægeforening har ingen kommentarer til bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger

Bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for kvægbesætninger

Nedenstående punkter referer til de i høringsbrevet nævnte punkter (i høringsbrev side 3-5):

1. Den Danske Dyrlægeforening finder, at en samlet aftale ved samdrift, er et meget positivt fremskridt, da den nuværende model kan give store problemer.
2. Den Danske Dyrlægeforening har ingen kommentarer til forslaget om partshøring
3. Den Danske Dyrlægeforening har ingen kommentarer til dokumentationskravet for den besætningsansvarlige.
4. Den Danske Dyrlægeforening bakker fortsat op om forslaget om, at basisaftalen fremover kun omfatter én model med to årlige rådgivningsbesøg af dyrlægen. Det er vores klare opfattelse, at såvel den tværfaglige rådgivning, som modellen med staldskoler vil fortsætte som et aktivt tilvalg i de besætninger, hvor besætningsejeren kan se, at tværfaglig rådgivningsbesøg eller staldskoler har givet det forventede udbytte.
5. Den Danske Dyrlægeforening er meget tilfredse med, at rådgivning om smittebeskyttelse nu bliver obligatorisk i alle besætninger med en rådgivningsaftale. Vi havde dog gerne set, at kravene til udarbejdelse af en smittebeskyttelsesplan havde været mere konkret, og mere i stil med kravene i det nuværende bekendtgørelse.
6. Den Danske Dyrlægeforening er af den opfattelse, at besætningsdyrlægen inden hvert rådgivningsbesøg eller statusbesøg har udtrykt relevante data om forhold i besætningen.
7. Den Danske Dyrlægeforening er rigtig glade for denne løsning og kan kun bifalde forslaget.
8. Den Danske Dyrlægeforening har ingen kommentarer til ændringen
9. Den Danske Dyrlægeforening er enig i ændringsforslaget
10. Den Danske Dyrlægeforening er enig i ændringsforslaget
11. Den Danske Dyrlægeforening er enig i ændringsforslaget
12. Den Danske Dyrlægeforening er enig i ændringsforslaget

ETISK NÆVN

13. Den Danske Dyrlægeforening bakker overordnet set op om forslaget, men havde dog ønsket at bibeholde den lovpligtige undersøgelse af risikodyr – eventuelt i en mere fleksibel form end den nuværende. Den Danske Dyrlægeforening håber, at dyrlæge og besætningsejer sammen vil finde den bedste løsning for besætningen, så der fortsat vil være et solidt fagligt grundlag for at arbejde konstruktivt med forebyggelse, rådgivning, dyresundhed og –velfærd samt antibiotikaforbrug.
14. Den Danske Dyrlægeforening bakker op om, at der skal være et tæt fokus på de dyr, som besætningen selv har behandlet siden sidste besøg. Det er vigtigt, at den besætningsansvarlige sammen med besætningsdyrlægen tager aktivt stilling til de udførte behandlinger, så der løbende tages stilling til om det var den rigtige besætningsdiagnose og hvordan har effekten været af den udførte behandling.

Ved visse besætningsdiagnoser, vil en relevant evaluering være en klinisk undersøgelse (børbetændelse, tilbageholdt efterbyrd m.v.). I andre tilfælde (yverbetændelse, goldning, goldko yverbetændelse, m.v.) vil det være mere relevant at udføre en test (CMT-test efter en yverbetændelse, en mælkeprøve efter en yverbetændelse, m.v.). En CMT-test lavet af landmanden vil sammen med oplysninger om mælkeydelse og evt. målt celletal kunne danne grundlag for en vurdering af effekten af de udførte behandlinger.

Den kliniske undersøgelse kan være relevant for de køer, hvor effekten af behandlingen ikke har været som ventet. En ko behandlet for en klovsbrandbyld og som efterfølgende er blevet halfri og uden tegn på sygdom, kan det være svært at se det relevante ved at skulle lave en klinisk undersøgelse af koen. Hvis en flok kalve har været behandlet for lungebetændelse af landmanden vil det være relevant at vurdere hele flokken og så lave en klinisk undersøgelse af de kalve hvor der stadig er tegn på sygdom

DDD vil derfor foreslå følgende formulering i bilag 5 og 6 samt i vejledningen:

I besætninger med tilvalgsmodul 2 skal dyrlægen på såvel rådgivnings- som statusbesøg foretage en klinisk undersøgelse af de dyr, der siden sidste rådgivnings/statusbesøg har været behandlet for de besætningsdiagnoser, hvor dette er veterinær fagligt relevant for at kunne lave en evaluering af de udførte behandlinger. For andre besætningsdiagnoser kan det være relevant at vurdere data og relevante test fra det behandlede dyr, for at kunne konkludere på behandlingens effekt.

Bekendtgørelse om obligatorisk sundhedsrådgivning i minkfarme

Den Danske Dyrlægeforening har ingen bemærkninger til de foreslåede ændringer.

Bekendtgørelse om dyrlægers anvendelse, udlevering og ordinerings af lægemidler til dyr

Den Danske Dyrlægeforening har ingen bemærkninger til de foreslåede ændringer.

Bekendtgørelse om dyreejeres anvendelse af lægemidler til dyr samt offentlig

ETISK NÆVN

Den Danske Dyrlægeforening | Danish Veterinary Association | Peter Bangs Vej 30 | DK-2000 Frederiksberg | Tlf: +45 3871 0888
E-mail: dddd@ddd.dk | www.ddd.dk

kontrol og fødevarevirksomheders egenkontrol med restkoncentrationer

Den Danske Dyrlægeforening har ingen bemærkninger til de foreslåede ændringer.

Bekendtgørelse om ophævelse af bekendtgørelse om egenkontrol med dyrevelfærd og bekendtgørelse om smittebeskyttelse i besætninger med kvæg og svin

Den Danske Dyrlægeforening har ingen bemærkninger til de foreslåede ændringer.

Vejledning om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger

Den Danske Dyrlægeforening har ingen bemærkninger til vejledningen.

Vejledning om sundhedsrådgivningsaftaler for kvægbesætninger

1. Side 5 nederst:

- Gyldigheden af mælkeprøveundersøgelser til brug for goldbehandling af en ko bør være 42 dage og ikke 35 dage. De 42 dage passer bedre i forhold til PCR undersøgelser ved hver kontrol (11 om året), samt ved prøver udtaget i besætninger med modul 1 aftaler, her er besøgsintervallet 42 dage.

2. Side 8 øverst.

- Indberetningen af handlingsplaner for dyrevelfærd bør være 4 uger og ikke 8 dage, da det vil passe meget bedre med en naturlig arbejdsgang i besætningen. Dyrlæge vil typisk lave et velfærdsbesøg, opsamle data, Udarbejdelse af handlingsplaner sker typisk på et besøg kort tid efter.

3. Side 12 nederst og side 13 øverst.

- Den Danske Dyrlægeforening finder at kravene om straksindberetning fra landmanden og indberetning inden 2 dage fra dyrlægen i mange tilfælde vil medføre en unødvendig mængde for sene indberetninger, da tidsfristerne ikke nødvendigvis harmonerer med en travl hverdag – og flere ansatte i staldene. Den Danske Dyrlægeforening foreslår i stedet følgende frister og formuleringer.
 - Indberetninger af anvendt medicin og ordinationer skal for dyrlægen ske inden 5 dage og ikke 2 dage.
 - Landmandens indberetninger af behandlede dyr skal elektronisk være foretaget inden 5 dage og ikke med det samme. Hvis landmanden ikke laver den elektroniske indberetning ved opstart af behandlingen, skal der i besætninger forefindes notater om den/de udførte behandlinger.

Er der spørgsmål til ovenstående er I velkomne til at kontakt undertegnede på itm@ddd.dk

Med venlig hilsen

Ida Tingman Møller
Fagkonsulent, DVM

ETISK NÆVN

Den Danske Dyrlægeforening | Danish Veterinary Association | Peter Bangs Vej 30 | DK-2000 Frederiksberg | Tlf: +45 3871 0888
E-mail: ddd@ddd.dk | www.ddd.dk

Dato 27. september 2016
Side 1 af 1

Landbrug & Fødevarer FmbA

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000

F +45 3339 4141

E info@lf.dk

W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Til Fødevarestyrelsen

Att. Helle Kjær Nielsen

hkni@fvst.dk

15@fvst.dk

Høring vedr. bekendtgørelse om dyrlægers anvendelse, udlevering og ordinerer af lægemidler til dyr j.nr. 2016-15-31-00219

Det Danske Fjerkræraad vil gerne sige tak for muligheden for at afgive høringssvar. Det Danske Fjerkræraad har følgende kommentarer til høring af bekendtgørelse dyrlægers anvendelse, udlevering og ordinerer af lægemidler til dyr j.nr. 2016-15-31-00219.

Det er i bekendtgørelsen vedr. dyrlægers anvendelse, udlevering og ordinerer af lægemidler nødvendigt at anfører udvidede dyreartskoder og aldersgruppe koder (brugsartskoder) for fjerkræ. Fjerkræproduktionen er sammensat af så mange forskellige produktionsformer og led inden for disse, at der bør være en klar opdeling af disse i de foretaget indberetninger for at man i det derefter følgende antibiotikaforbrug kan drage konkrete konklusioner og tilretninger i produktionen.

Det Danske Fjerkræraad har allerede været i positiv dialog med FVST om ovenstående og håber derfor at dette kan inddrages i denne bekendtgørelse.

Med venlig hilsen

Jørgen Nyberg Larsen

Det Danske Fjerkræraad

Landbrug & Fødevarer er erhvervsorganisation for landbruget, fødevarer- og agroindustrien. Med en eksport på over 156 milliarder kroner årligt og med 169.000 beskæftigede repræsenterer vi et af Danmarks vigtigste eksporterhverv.

Ved at nytænke og synliggøre erhvervets bidrag til samfundet sikrer vi vores medlemmer en stærk placering i Danmark og globalt.

Betina Larsen Hvidtfeldt (FVST)

Fra: Det veterinære Sundhedsråd (FVST)
Sendt: 27. september 2016 12:00
Til: Helle Kjær Nielsen (FVST)
Cc: Veterinær Dyrevelfærd og Veterinærmedicin 15
Emne: Det Veterinære Sundhedsråd: Deres j.nr. 2016-15-31-00219
Vedhæftede filer: 2015-32-011-00039 aflivning ved ip injektion uden forudgående bedøvelse.PDF

Det Veterinære Sundhedsråd har følgende bemærkning til bekendtgørelse om dyrlægers anvendelse, udlevering og ordinerings af lægemidler til dyr

1. I § 2 stk. 10 defineres antibiotika som: Antibiotika- og kemoterapeutikaholdige lægemidler. Rådet finder det bør præciseres hvad der menes med kemoterapeutikaholdige lægemiddel.
2. Rådet finder at der er en regel kollision” mellem denne bekendtgørelse og bekendtgørelse nr.384 af 17. juli 1984, om indfangning og aflivning af herreløse katte, § 2, hvoraf det fremgår at aflivning af herreløse katte må foretages af personer, som dyrlægen har instrueret og fører tilsyn med. I §17 stk. 2 omtales anæstetika, som kun må anvendes af dyrlægen personligt. Rådet finder det dyreværns mæssigt hensigtsmæssigt at kattefangere under en dyrlæges kontrol og ansvar kan anvende et anæstesimiddel til indgift inden euthanasi, (jf. Rådets skrivelse af 17. december 2015 til Fødevarestyrelsen, vedrørende aflivning ved ip injektion uden forudgående bedøvelse, vedhæftet).

Med venlig hilsen
På vegne af Rådet

Lissi V. Karlsen
Specialkonsulent i Dyrlæge | Sekretariatet for Det Veterinære Sundhedsråd
lzk@fvst.dk | www.DetVetSund.dk

Miljø- og Fødevareministeriet
Det Veterinære Sundhedsråd | Stationsparken 31 | 2600 Glostrup | Tlf. +45 72 27 69 00 | fvst.dk/kontakt | www.fvst.dk

Fødevarestyrelsen
15@fvst.dk

cc.: EME@fvst.dk

vedhæftet mail af 27/9-16

Dato: 17. december 2015
J.nr.: 2015-32-011-00039

Aflivning med pentobarbital ved ip injektion uden forudgående bedøvelse

Rådet er blevet opmærksomt på, at intraperitoneal aflivning med pentobarbital, uden forudgående bedøvelse stadig anvendes i visse tilfælde, ved aflivning af katte og andre små kæledyr som kaniner, marsvin, hamster o.a. Proceduren anvendes af nogle dyrlæger i praksis og af lægmand i forbindelse med indfangning og aflivning af vildkatte.

Rådet finder umiddelbart denne procedure dyreværns-mæssig betænkelig og ikke tidssvarende og kunne derfor ønske, at der kom fokus på "smertefri aflivning" hos de praktiserende dyrlæger og de personer, der varetager aflivning af vildkatte for kommunerne.

De i lægemiddelkataloget registrerede Pentobarbitalopløsninger til euthanesi har en pH på 10-11. Intraperitoneal applikation af disse vil derfor medføre kraftig irritation, give markant inflammation og være forbundet med smerte. Af disse årsager bør Pentobarbital kun appliceres intraperitonealt efter forudgående anæstesi. Alternativt kan injektionen, om muligt, gives strikt intravenøst.

Det er Rådets opfattelse, at lovgivningen angående lægmands aflivning af herreløse katte er uklar og at der umiddelbart er regelkollision.

Ved medikamentel aflivning foretaget af lægmand bør kaskadereglen overholdes, således at der anvendes et af de i lægemiddelkataloget registrerede produkter. Vildkatte bliver oftest indfanget i fælder og aflivet ved injektion i et "tvangsbur". Ud over det dyreværns-mæssige aspekt, der er i en aflivning uden forudgående anæstesi, vil en forudgående anæstesi også tillade at "kattefangeren" har mulighed for bedre at undersøge, om den indfangede kat er id-mærket eller om der er tegn på at den har diende afkom.

En lovliggørelse af at "kattefangere", under en dyrlæges kontrol og ansvar, kan anvende et anæstesimiddel til indgift inden euthanesi, anbefales.

Såfremt det ønskes, uddyber Rådet gerne ovenstående.

Med venlig hilsen

Elin Svastoga

Formand for Det Veterinære Sundhedsråd